

Nyt om miljø & udvikling

92-gruppen er et samarbejde mellem 20 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppens organisationer arbejder aktivt med opfølgningen af Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg 2002 og andre sager vedrørende internationalt miljø og udvikling.

INDHOLD – NR. 19 - D. 28.01.2004

FÆLLES KEMI FRONT 1

DANMARK BIDRAGER AKTIVT TIL REALISERINGEN AF EU'S ENERGIINITIATIV 2

EU OG JOHANNESBURG: GO ELLER NO GO? 3

ERHVERVSLIVETS FRIVILLIGE GLOBALE ANSVAR? 4

DET GLOBALE CIVILSAMFUND I NY MANIFESTATION! 5

DEN GLOBALE MUNDKURV 6

HANDLINGSPLAN FOR BESKYTTEDE OMRÅDER 7

RISIKO FOR MASSEUDDØEN 8

WWF-RAPPORT KORTLÆGGER ULOVLIG TØMMERHUGST I RUSLAND 8

ARRANGEMENTER 9

REDAKTION 10

Fælles kemi front

Af Mette Boye, Forbrugerrådet

"REACH lovgivningen er [...] under fare for at kuldsejle i løbet af den kommende politiske proces."

"Vores fælles budskab er, at Danmark skal holde fanen højt på kemikalieområdet ved stædigt at presse på for en fornuftig ny kemikalielovgivning."

Den kommende europæiske kemikalielovgivning har indtil videre haft en hård medfart. REACH lovgivningen er kraftigt forsinket, særdeles udvandet på helt centrale punkter, voldsomt udskældt af industrien og under fare for at kuldsejle i løbet af den kommende politiske proces.

For at tvinge lidt dansk vind i sejlene på REACH, drog WWF, DN, Det Økologiske Råd, Greenpeace og Forbrugerrådet i fælles flok til foretræde for Folketingets Miljø- og planlægningsudvalg om REACH i slutningen af januar.

Vores fælles budskab er, at Danmark skal holde fanen højt på kemikalieområdet ved stædigt at presse på for en fornuftig ny kemikalielovgivning. Danmark har tidligere spillet en fremtrædende rolle i diskussionen af en international kemikaliereregulering. Det gælder for eksempel arbejdet frem mod indarbejdelsen af generationsmålet i Esbjerg-deklarationen i 1996, arbejdet med Københavner-deklarationen i 2000, og som medinitiativtager til en ny europæisk kemi-lovgivning.

Vores konkrete ønsker til Folketingets politikere og regeringen er, at Danmark klart fremfører en række krav til et forbedret REACH. Det inkluderer, at

- REACH skal styrkes med hensyn til kemikalier i forbrugerprodukter, også de importerede.

”En [...] styrkelse af lovgivningen kræver, at der skabes opbakning i den danske industri [...] og der etableres en vedvarende dialog med de grønne organisationer og forbrugerbevægelsen.”

- Reglerne i REACH for autorisation og substitution skal styrkes.
- Reglerne i REACH for klassificering og mærkning skal styrkes.
- Datakravene i REACH skal styrkes.

En nødvendig styrkelse af lovgivningen kræver, at der skabes opbakning i den danske industri til de danske synspunkter samtidig med, at der etableres en vedvarende dialog med de grønne organisationer og forbrugerbevægelsen. Derudover er der behov for, at Danmark aktivt opsøger andre REACH-venlige lande såsom Sverige, Holland, Østrig for at diskutere og påvirke deres holdninger.

Kort sagt er der brug for, at alle gode kræfter benytter enhver lejlighed i EU til at promovere et stærkere REACH. Derfor planlægger vi også en række aktiviteter fremover for at promovere et stærkere REACH - eksempelvis vil vi have de kommende kandidater til Europa-Parlamentet i søgelyset for at forberede dem på de forestående behandlinger af REACH i efteråret 2004.

Danmark bidrager aktivt til realiseringen af EU's energiinitiativ

Af ambassadør Ole E. Moesby, multilateral chef i Udenrigsministeriet

”EU's energiinitiativ for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling, EUEI, [...] er gradvis ved at gå ind i en mere konkret fase.”

EU's energi-initiativ for fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling, EUEI, der blev lanceret af statsminister Anders Fogh Rasmussen under Verdenstopmødet i Johannesburg, er gradvis ved at gå ind i en mere konkret fase. Initiativet sætter fokus på den centrale rolle som energi spiller for opnåelse af 2015 målene, herunder især målet om at halvere antallet af fattige. Det sigter mod at omsætte den øgede politiske prioritering af området, der også er central i Verdenstopmødets implementeringsplan, til konkrete initiativer, investeringer og partnerskaber.

”Ved et EUEI-møde [...] var der bred opbakning til initiativet og til at give en højere prioritering af energi i de nationale fattigdomsstrategier.”

En afgørende forudsætning for, at dette kan ske er, at ulandene tager medejerskab. Dette medejerskab blev dokumenteret ved et EUEI-møde mellem EU og over 40 afrikanske regeringer, der blev afholdt i Nairobi, november 2003. Her var der bred opbakning til initiativet og til at give en højere prioritering af energi i de nationale fattigdomsstrategier og i den kommende tids dialog mellem de afrikanske regeringer og EU om anvendelse af ulandsbistanden.

Selvom EUEI er en langsigtet indsats og kun befinder sig i en indledende fase, er de første konkrete virkninger allerede ved at vise sig. Her er Danmark en aktiv medspiller.

"Danmark [...] har skabt et partnerskab mellem EUEI og de små østater i Stillehavet, [...] Dette partnerskab har [...] ført til, at Udenrigsministeriet [...] finansierer et projekt, der vil hjælpe 14 østater med at udvikle [...] bæredygtig energi."

Danmark faciliterer EUEI-dialogen med regeringerne og andre donorer i Burkina Faso, Malaysia, Mozambique og Nepal. I Mozambique har dialogen eksempelvis resulteret i etableringen af en særlig EUEI 'task force', der med dansk støtte blandt andet har analyseret sammenhængen mellem energi og fattigdom, og løbende drøfter centrale spørgsmål som for eksempel, hvordan reformer af elsektoren tilrettelægges, så de også tilgodeser de fattigste. Dialogen har allerede ført til en bedre koordinering mellem donorerne indbyrdes og regeringen, og vil også omfatte drøftelse af nye konkrete indsatser, øget inddragelse af civilsamfundet og den private sektor m.v.

I tæt samarbejde med EU Kommissionens Udviklingsdirektorat har Danmark skabt et partnerskab mellem EUEI og de små østater i Stillehavet, der ligeledes lancerede et energi-initiativ under Verdenstopmødet. Dette partnerskab har indtil videre ført til, at Udenrigsministeriet i december besluttede at finansiere et projekt, der vil hjælpe 14 østater med at udvikle strategier, handlings- og investeringsplaner inden for bæredygtig energi. Parallelt hermed vil Udviklingsdirektoratet støtte et projekt, der skal gøre el-produktionen mere effektiv.

Endelig har Danmark besluttet at udstationere en ekspert til det EUEI-sekretariat, der er under opbygning hos EU Kommissionen i Bruxelles. Sekretariatet skal blandt andet facilitere samarbejdet mellem Kommissionen og EU's medlemslande, stimulere det nationale og regionale samarbejde med ulandene og formidle samarbejde, viden og erfaringer med andre parter.

EU og Johannesburg: Go eller no go?

Af John Nordbo, 92-gruppen

"Kommissionen betegner medlemslandenes indsats på miljøområdet som "skuffende"."

Miljø var ikke i fokus, da EU-Kommissionen i sidste uge præsenterede sin årlige rapport for den såkaldte Lissabon-proces. Processen har ellers som mål at skabe bæredygtig udvikling i EU samtidig med, at unionens konkurrenceevne udvikles.

Rapporten viser imidlertid, at EU nu er længere fra at leve op til sine forpligtelser fra Kyoto om reduktion af udledningen af drivhusgasser end i 1999, og Kommissionen betegner medlemslandenes indsats på miljøområdet som "skuffende".

"Det skuffende [...] er, at Kommissionen ikke selv lægger vægt på at beskytte miljøet."

På den baggrund er det skuffende, at Kommissionen ikke selv lægger vægt på at beskytte miljøet. I rapporten er det reformer af arbejdsmarkedet, forbedring af produktiviteten og forskningspolitik, der er i centrum. På miljøområdet er Kommissionens vigtigste initiativ et pres for vedtagelse af en handlingsplan om miljøteknologi.

“Der er [...] brug for, [...] en række beslutninger, som viser, at EU er villig til at leve op til sine forpligtelser fra Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg.”

Rapporten er et oplæg til Det Europæiske Råd, som skal træffe beslutninger om den videre indsats i marts. Man må imidlertid håbe, at EU's stats og regeringschefer henter inspiration fra andre kilder. Der er nemlig brug for, at de træffer en række beslutninger, som viser, at EU er villig til at leve op til sine forpligtelser fra Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg.

På topmødet lancerede EU blandt andet et såkaldt partnerskabsinitiativ, som skulle fremme vandplanlægning og forsyning med rent vand og sanitet i Afrika og den tidligere østblok. I de 1½ år, der er gået siden topmødet, har EU gentagne gange præsenteret initiativet i internationale sammenhænge, men det er ikke lykkedes for EU-landene at blive enige om, hvordan indsatsen skal finansieres.

I april mødes FN's kommission for Bæredygtig Udvikling for at diskutere fremskridt på vandområdet, og det vil være et særdeles uheldigt signal, hvis EU ikke inden da er blevet enige om stabil finansiering af partnerskabsinitiativet. På bordet ligger et forslag om at anvende 1 milliard Euro fra ubrugte midler, som i forvejen er afsat til udviklingsbistand. Mindre kan ikke forsvares.

Erhvervslivets frivillige globale ansvar?

Af Torleif Jonasson, FN-Forbundet

“Ikke overraskende konkluderes det, at regeringerne ofte end ikke forsøger at leve op til hvad der er nødvendigt.”

Forleden sluttede det årlige møde i *World Economic Forum*, uden den virak, der normalt kendetegner møderne – som for eksempel sidste år, da mødet blev debatforum for USA's udenrigsministers sandsynliggørelse af årsagerne for krig mod Irak.

“Rapporten ser dog et vist håb i [...] ikke-statslige initiativer og partnerskaber med udgangspunkt i erhvervslivet.”

Oplæggene til årets møde var ellers interessante nok. *Global Governance* Initiativet fremlagde deres første rapport, hvor man forsøger at evaluere den globale udvikling med udgangspunkt i FN's 2015-mål. Ikke overraskende konkluderes det, at regeringerne ofte end ikke forsøger at leve op til hvad der er nødvendigt, og på en skala fra 0 til 10 scores på de syv udvalgte områder fem 3-taller (heriblandt på miljøområdet) og to 4-taller (det ene på fattigdomsområdet). Rapporten ser dog et vist håb i kraft af ikke-statslige initiativer og partnerskaber med udgangspunkt i erhvervslivet.

Heller ikke dét er synderligt overraskende, da rapportens målgruppe er de private erhvervsledere, der udgør kernen i *WEF's* deltagerkreds. Konkret peges blandt andet på FN's *Global Compact*-initiativ, som blev lanceret til *WEF's* møde i 1999. I år

"Et resolutionsudkast [...] som Udenrigsministeriet var meget lidt begejstrede for."

nævnte Kofi Annan igen initiativet som en måde at skabe frivillige rammer for virksomhedernes globale aktiviteter, og han annoncerede efter sigende et erhvervstopmøde i FN-regi til sommer.

Erhvervstopmødet vil i givet fald følge forårets session i FN's Menneskerettighedskommission, hvor et resolutionsudkast om bindende standarder for erhvervslivet i relation til menneskerettighederne for første gang skal realitetsforhandles.

Et udkast, som Udenrigsministeriet var meget lidt begejstrede for til en rundbordssamtale med danske erhvervsfolk i midten af januar. Omvendt var krav om bindende regler for globale virksomheder højt på NGO'ernes ønskeliste i forbindelse med Johannesburg-topmødet; dengang illustreret ved Enron, nu kan Parmalat-skandalen tjene som eksempel og advarsel.

Det globale civilsamfund i ny manifestation!

Af Niels Johan Juhl-Nielsen, Mellempøkeligt Samvirke

"Mumbai [...] er den foreløbige kulmination på mobiliseringen af det globale civilsamfund"

World Social Forum 2004 (WSF) blev domineret af grupperne fra det sydøstlige Asien. Og hvem ellers, når WSF i 2004 nu var flyttet fra Porto Alegre til Mumbai i Indien. Tal mellem 80 og 100.000 deltagere har været nævnt, og hermed er Mumbai den foreløbige kulmination på mobiliseringen af det globale civilsamfund, hvis synliggørelse mange daterer tilbage til WTO-ministermødet i Seattle i 1999.

"Optog med forskellige manifestationer kom fra hvert sit verdenshjørne og mødtes, så det var et sandt sansebombardement."

Kvinderne - hvad enten de kom fra minoritetssamfund eller de var mainstream-piger fra de store sydasiatiske byer - satte deres helt tydelige præg på de intense dage i Mumbai fra den 16. til den 21. januar. Så farverige og udtryksfulde - fulde af liv! Teater fra alle dele af verden, oplæsning af lyrik fra kvindelige forfattere, musik som den lever blandt mennesker over hele verden, gadeteater og masser af bannere, bøger og papirer. Optog med forskellige manifestationer kom fra hvert sit verdenshjørne og mødtes, så det var et sandt sansebombardement.

Karakteristisk for mødet var mangfoldigheden, lysten til at kontakte hinanden og høre, hvordan livet leves, og hvad der fokuseres på. Men ikke bare en kontakt, nærmere en forståelse for nødvendigheden af *også* at "go global", at der er noget globalt at tage vare på og forsvare og kæmpe for - sammen!

Som aktivist i Mellempøkeligt Samvirkes kampagne "stop handelsrøveriet" var det en helt særlig oplevelse at være med til at

"En forståelse for nødvendigheden af, at der er noget globalt at tage vare på og forsvare og kæmpe for – sammen!"

"Amerikanerne stopper støtten, hvis abort nævnes gennem rådgivning eller politisk arbejde for fri abort - uanset om abort er legalt i organisationernes hjemlande".

"politikken har betydet lukning af [...] sundhedsorganisationer [...] og at mange af verdens fattigste kvinder i dag har dårligere adgang til livsnødvendig prævention."

søsætte en international handelskampagne med den engelske NGO *Christian Aid* som en central tovholder. I Mumbay blev der opnået enighed om en kampagne, som løber frem til april 2005, hvor en aktionsuge skal finde sted og afslutte kampagnen den 1. maj 2005. Nationalt vil der blive lagt vægt på, at forankring skal ske såvel i brede lag i befolkningen som i forhold til folkelige organisationer, men også ved at videreudvikle dialogen med politikerne og medierne.

Den Globale Mundkurv

Af Katja Iversen, Foreningen Sex & Samfund

Mange private sundhedsorganisationer tvinges i dag til enten at sige farvel til uundværlige midler til familieplanlægning eller opgive deres ytringsfrihed og ret til at oplyse om abort.

Synderen er "The Mexico City Policy", som præsident Bush indførte for tre år siden. Politikken har af kritikere fået tilnavnet "Den Globale Mundkurv", fordi den giver organisationer verden over mundkurv på: Amerikanerne stopper støtten, hvis abort nævnes gennem rådgivning eller politisk arbejde for fri abort - uanset om abort er legalt i organisationernes hjemlande og uanset om aktiviteterne er selvfinansierede.

Den amerikanske bistand udgør 43% af al international ulandsbistand til familieplanlægning, mor-barn-sundhedsprogrammer og bekæmpelse af seksuelt overførte sygdomme, inklusiv hiv/aids. Mexico City Policy har derfor store konsekvenser for feltet. Amerikanerne har blandt andet stoppet støtten til verdens største familieplanlægningsorganisation, International Planned Parenthood og til FN's Befolkningsprogram, UNFPA.

En ny undersøgelse dokumenterer, at politikken har betydet lukning af mange lokale sundhedsorganisationer og -klinikker, og at mange af verdens fattigste kvinder i dag har dårligere adgang til livsnødvendig prævention, familieplanlægning og sundhedstilbud. Undersøgelsen dokumenterer også en tilbagegang i hiv/aids bekæmpende tiltag, på trods af at bekæmpelsen af hiv/aids formelt set ikke er omfattet af den Globale Mundkurv.

2004 er tiåret for den internationale FN-Konference om Befolkning og Udvikling, der blev afholdt i Kairo i 1994. Men blandt andet på grund af USA's skærpede internationale politik på sundheds- og abortområdet, bliver der ikke afholdt en stor regeringskonference. Bush-administrationen, Vatikanet, og visse katolske og strengt muslimske lande forsøger at underminere resultaterne fra Kairo-konferencen og underkende kvinders ret til seksuel og reproduktiv sundhed.

Danmark og EU må give et mere markant modspil[...] overfor lande som USA, der anfægter kvinders ret til at kunne beskytte sig."

Der er hårdt brug for at dæmme op for det ideologiske og fundamentalistiske korstog mod kvinders rettigheder. Danmark og EU må give et mere markant modspil, det være sig økonomisk, men også i form af stærkere udenrigspolitiske udmeldinger overfor lande som USA, der anfægter kvinders ret til at kunne beskytte sig og til selv at bestemme, hvornår og hvor mange børn, de vil have.

Handlingsplan for beskyttede områder

Af Tove Maria Ryding, Nepenthes

"Desværre imødekommer arbejdsprogrammet [...] ikke de problemer en eventuel global temperaturstigning vil forårsage."

I Johannesburg 2002 besluttede biodiversitetskonventionens parter at hastigheden, hvormed plante- og dyrearter uddør, skulle sænkes signifikant inden år 2010. Tiden nærmer sig, og endelig foreligger der et konkret forslag til et arbejdsprogram som, med udgangspunkt i beskyttede områder, skal sætte handling bag de flotte ord om at gøre en indsats for verdens biologiske mangfoldighed. Arbejdsprogrammet er på dagsordenen til Biodiversitetskonventionens 7. partskonference som afholdes den 9. – 20. februar i Kuala Lumpur.

Desværre imødekommer arbejdsprogrammet i sin nuværende form ikke de problemer en eventuel global temperaturstigning vil forårsage. Flere NGO'ere har påpeget, at biodiversitetskonventionens parter bør arbejde for at mindske de mulige temperaturændringers negative effekter på verdens økosystemer.

"De store ambitioner fra Johannesburg har endnu ikke givet udslag i en udpræget lyst til at finansiere beskyttelsen af verdens biologiske mangfoldighed."

De store ambitioner fra Johannesburg har endnu ikke givet udslag i en udpræget lyst til at finansiere beskyttelsen af verdens biologiske mangfoldighed. De seneste analyser anslår at oprettelse og forvaltning af et globalt netværk af beskyttede områder vil kræve en merfinansiering på omkring 25 milliarder dollars. Man kan kun håbe, at biodiversitetskonventionens parter vil stå ved sine intentioner om at gøre en indsats for verdens biodiversitet, også når det kommer an på at finansiere de projekter, der skal realisere visionerne.

92-gruppen deltager i konferencen blandt andet med det formål, at arbejde for vedtagelsen af et ambitiøst og realiserbart arbejdsprogram indeholdende præcise mål og tidsfrister samt konkrete finansieringstillag.

Risiko for masseuddøen klimaændring truer én million arter

Af Tommy Dybbro, WWF Verdensnaturfonden

"Mindst 1 million arter kloden over risikerer inden for de næste 50 år at uddø som følge af menneskeskabte klimaændringer."

Mindst 1 million arter kloden over risikerer inden for de næste 50 år at uddø som følge af menneskeskabte klimaændringer. Sådan lyder konklusionen i et omfattende studium, offentliggjort i det videnskabelige tidsskrift Nature.

Et større team af internationalt anerkendte forskerne baserer deres forudsigelser på undersøgelser i seks forskellige regioner verden over. Her har de analyseret sig frem til, hvordan godt 1.100 arter af planter, pattedyr, fugle, krybdyr, padder, sommerfugle og andre smådyr vil klare de klimaændringer, som man vurderer vil komme i de næste 50 år.

Resultatet er skræmmende, idet forskerne forudser, at mellem 15 og 37 % af arterne er i fare for at uddø, alt afhængig af størrelsen af den gennemsnitlige temperaturstigning, som FN's klimapanel forudser. Forskerne anser de udvalgte arter for repræsentative for alle landjordens 10-12 millioner af arter, og de kommer frem til, at minimum én million arter er i farezonen for at blive udryddet.

"Det er op til os selv at afgøre, hvilke skader, vi vil acceptere fra den globale opvarmning, men hvis naturens mangfoldighed skal bevares, [...] er det nødvendigt med en konkret indsats."

Problemet er, at klimaændringerne sker så hurtigt, at økosystemerne ikke kan nå at tilpasse sig de nye forhold og betingelser på stedet, ligesom kun de færreste arter kan flytte andre steder hen. Det er op til os selv at afgøre, hvilke skader, vi vil acceptere fra den globale opvarmning, men hvis naturens mangfoldighed skal bevares, både for dens egen skyld og for kommende generationer, er det nødvendigt med en konkret indsats.

For WWF er der ingen tvivl: Vi skal hurtigst muligt i gang med at reducere udslippet af drivhusgasser samtidig med, at vi verden over skal sikre de levesteder, dyr og planter er afhængige af.

WWF-rapport kortlægger ulovlig tømmerhugst i Rusland

Af Jacob Andersen, WWF Verdensnaturfonden

WWF udgav kort før jul rapporten: *"The Russian-Danish trade in wood products and illegal logging in Russia"*. Det anslås i rapporten, at der er en risiko for, at op mod 20 % af den danske import af russisk træ kommer fra ulovlig tømmerhugst.

“Det anslås i rapporten, at der er en risiko for, at op mod 20 % af den danske import af russisk træ kommer fra ulovlig tømmerhugst.”

“WWF er i gang med at udvikle [...] et praktisk redskab, som kan hjælpe indkøbere af russisk træ til at undgå køb af ulovligt fældet russisk træ.”

Omkring 4 % af den samlede import af træprodukter til Danmark kommer fra Rusland, hvilket betyder at Rusland er den fjerdevigtigste leverandør af træ til Danmark efter Sverige, Finland og Tyskland. Rusland huser 22 % af verdens skove, og mange af dem trues af ulovlig tømmerhugst. Årsagerne til den ulovlige tømmerhugst i Rusland er uhensigtsmæssig skovlovgivning, utilstrækkelig kontrol med skovhugsten, lav levestandard i tømmerproducerende områder samt adfærden blandt store indkøbere af russisk træ.

Rapporten anbefaler, at importører af russisk træ til Danmark vedtager og udmønter indkøbspolitikker, som har til mål at sikre, at alt indkøbt træ er lovligt og bæredygtigt produceret. Nogle af de redskaber, som skal tages i brug for at føre en sådan indkøbspolitik ud i livet er at føre bedre kontrol med de russiske leverandører og indkøbe FSC-certificeret træ.

FSC-mærket garanterer, at træet kommer fra ansvarlig skovdrift, hvor lovene er overholdt og miljøet er tilgodeset. Der er stadig meget få FSC-certificerede skove i Rusland, men arealet er stærkt stigende i disse år.

WWF er i gang med at udvikle et miljøprojekt om ulovlig tømmerhugst i Rusland i samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen, de russiske skovmyndigheder samt nogle af de vigtigste importører af russisk træ til Danmark. Målet med projektet vil være at udvikle et praktisk redskab, som kan hjælpe indkøbere af russisk træ til at undgå køb af ulovligt fældet russisk træ.

ARRANGEMENTER

Gavner globaliseringen forbrugerne?

Torsdag den 5. februar, kl. 19.00.
Ibis, Nørrebrogade 68 B, 2200 Kbh. N
Mere information på www.ibis.dk

Min onkels Porsche – En anderledes TV-dokumentar om Afrika

Torsdag den 19. februar, kl. 19.00
Ibis, Nørrebrogade 68 B, 2200 Kbh. N
Mere information på www.ibis.dk

Latinamerikas økonomiske og politiske krise

Torsdag den 2. marts, kl. 19.00
Ibis, Nørrebrogade 68 B, 2200 Kbh. N
Mere information på www.ibis.dk

Mellempfolkeligt Samvirke:

Frihandel – en vej ud af fattigdom?

En dags seminar om handel og fattigdomsbekæmpelse.

Lørdag den 6. marts, kl. 9.30 til 16.30

MS' kantine, Landegreven 7

Oplysninger om program følger senere.

Eventuel henvendelse Tina Nielsen: ngugi@worldonline.dk

Find flere grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på øko-kalenderen på Øko-info - www.eco-info.dk

REDAKTION

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af John Nordbo, 92-gruppen, Ida Thuesen og Constance Hegner, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Såfremt nyhedsbrevet ønskes afmeldt, sendes mail til c.hegner@wwf.dk